

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 385.825

Hely

Idő "1922"

Személy

Szerző:

Cím:

Az alagút

Forrás:

Az Est

Bp.

(Hely)

1922 VIII/11

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Közp

— Az alagút. (Levél a szerkesztőhöz.)
Nem a nagy német író regényéről akarok írni, hanem arról a piszkos, porral átitatott, évek óta vizet nem látott, dohos, sötét bacillustenyésztő telepről és szemétdödrös, buckás földalatti lyukról melyen fél Buda népének mindennap jó néhányszor át kell vergődni, ha reggeli munkájához siet vagy fáradtan tér haza a nyár fülledt hőségében. Nincs az a lap Budapesten, konstruktív vagy destruktív, mely ne tette volna már szóva — természetesen hiába — az alagútnak keresztelt s a Várhegyen át őseink által hajdan biztosan nem azért megfúrt lyukat, hogy egy száználmas városi gazdalkodás, helyesebben garázdalkodás jóvoltából mint kanális valjen Európa legpiszkosabb helyévé.

Csak azért írok ismét Európa legpiszkosabb helyéről, mert tegnap abban a dupla és kétségkívül konstruktív boldogságban részesültem, hogy a kurzus két nagyságának, Sipőcz polgármesternek és Wolff urnak kocsijai által felvert port szivhattam magamba az alagútban, mialatt jelenlegi közéletünk még jelenlegibb két nagysága sűrűsen piszkos felhőket hagyott robogó kocsija után.

Az a por és piszok, a mit a két jeles férú járműve felkavart, természetesen mint minden, mi velük összefüggésben van, csak konstruktív lehet. Hajlandó is volnék ezt elfogadni, ha tudom nem volna az egyéni akció felelőtlen merészségével határos más véleményen. De a tudómmal nem bírok s Uram bocsásd meg neki, magára nézve destrualónak tartja a Sipőcz és Wolff ur által felvert kétségtelesenül csakis konstruktív összetételű port. És mit akar a tudóm? Kétségkívül nem azt, hogy Sipőcz ur ne menjen automoblión, a wolffenaui lovag

pedig két lipicai által húzott kocsin. Nem, a tudómmal és nekem nem ez faj, sőt a tudómmal mindég, hogy ki megy kocsin, nekem pedig mulattató szórakozást okoz, valahányszor Wolff lovagot — a hajdani Nagy-Magyarország első főudvarmesterének még ma is a monarchia dupla címerét és a császári és királyi kettős koronát viselő, nagy és szebb idők négy kereken megmaradt emlékeképpen, de kétségtelesenül nem Wolff ur számára készült kocsiján látom trónolni.

Mikor a királynak országa s az országnak királya, a királynak udvara s az udvarnak főudvarnagya, a főudvarnagynak bírósága és a bíróságnak elnöke volt, akkor Nagy-Magyarországnak nem tellett arra, hogy kocsit tartson, a főudvarnagyi bíróság elnöke részére.

Ma nincs király, nincs udvar, nincs főudvarnagya, — ország is csak alig, hogy van — de van egy királytalan, udvartalan, sőt főudvarnagytalan bírósági elnök s a majdnem országtalan országnak pénze arra, hogy kocsit tartson Wolff urnak ugyanakkor, mikor az állam kényszerült a tisztviselők légióit kenyérétől megfosztani, hogy saját létét biztosíthassa.

De még ezen sem bótráncokozom meg, mert Magyarországon születtem és élek 30 év óta s nem akarom, hogy Wolff ur az állam, Sipőcz ur a város és mindketten az adófizetők pénzén ne kocsikázzanak tovább. Nem, ezt nem akarom, mert ha ezt akarnám, akkor destruktívnek mondanának, ezt pedig kétségtelesenül nem tudná lelkiismeretem elviselni. Nem, nem ezt akarom s a mit nem értek s a min megütközöm, az, hogy egy olyan gazdag országban, melynek van miből kocsikáztatnia Wolff urat és egy olyan gazdag városban, melynek van miből kocsikáztatnia Sipőcz urat, ha telik az adófizetők

filléreiből a pornak Sipőcz és Wolff urak kocsijai által való felkavarására, miért nem telik seprőre és vize, a mi mégis csak olcsóbb, mint két kocsit elváltatása? Ha az alagúton kétszer végigmenne egy öntözőkocsi és egy utca-seprő, ez elég volna ahhoz, hogy Buda népének ne egy piszkos kanálison kelljen átmennie és levegő helyett ne port kelljen beszívnia. És mert, nyájas olvasó, adóidból még egy fővárosi köztisztasági hivatalt tartasz fenn, azt hiszed, hogy holnap végigmegy egy ön-

tözőkocsi az alagúton és hogy végigseprik ezt a földalatti szemétdödröt? Nem, kedves polgártárs, holnap megfogsz győződni arról, hogy javíthatatlan álmodozó vagy és hogy tovább is fizeted a köztisztasági hivatalt, Sipőcz és Wolff urak automobiljait, a minek ellenértékeképpen szabad beszívnod továbbra is azt a port az alagútban és Budapest utcáin, a mit a konstruktív nagyságok fecskendeznek a tudódbé. Mert ez konstruktív por s mert ezt be kell vened, ha nem akarsz destruktív gyalogos lenni a konstruktív kocsizókkal szemben.

És mindez történik nem az özönvíz előtti időkben, nem Zuluszáfiban és nem Hottentottiában, hanem az Ur születése utáni 1922. évben Magyarországon, sőt Budapesten. (O. J.)

városi háziyomda 1922